

Tigrisbajusz*

novellák, születésnapomra

Ma már nem vadászom, mert Európában több az eszkimó, mint a fóka. Ergo fókapárti lettem. Nem volt ez mindig így. Dél-Amerikában egyszer egy ranchon találtam magam, profi vadász társaságában, aki nyomban szarvasvadászatra csábított. Terepjáróval átvágtunk a szavannán, a Rio Bello partján kiszálltunk belőle. A folyó Guyana és Brazília egyik határvonala. Annyi volt a moszkító, hogy csupán lefüggönyözött kalap alatt lehetett kibírni, de se baj, mert a folyó közepéig nem szállingóztak be, ott kalaplevéve csoroghattunk lefelé a sötét folyón. Két indián evezett. Az első lövés jogát pénzfel-dobással én nyertem el. Éjszaka volt, csak a csillagok világítottak felül, illetve az elemlámpa a kezünkben. A vadász megmagyarázta, ha a part szélén felbukkan a zöld szempár, az azt jelenti, hogy szarvas jött le inni a folyóhoz. Akkor ő odavilágít, ez egy pillanatra megdermeszti a folyóparti állatot – én pedig tüstént löjek.

Nem telt bele öt perc, felvillant az elemlámpa fénye és a fénycsóva nyomán odadurrantottam, ahol a zöld szempár csillogott.

Loccsanás. Az indiánok fürgén odaevettek és a csónakba emeltek egy másfél méteres kajmánt.

Walesi bárdok

Cardiffban laktam akkor, Wales fővárosában, az egyetemen voltam diák. A walesiek szeretik a függetlenséget, ma is, nemcsak Edward király, angol király korában. Van is egy függetlenségi pártjuk, a Plaid Cymru, amelyik az elszakadást hirdeti. A párt egyetemi titkára megkörnyékezett. „Te magyar vagy, egy szabadságszerető nép fia. Állj be közénk, mi Wales függetlenségéért harcolunk.” „Jó, - mondtam - beállok, ha majd lesz saját katonai repülőteretek, anyahajótok és atomtöltetű tengeralattjárótok.”

A titkár megrökönyödött. „Én nem erre gondoltam” – közölte megszeppenve.

- Hát mire?

- Arra, hogy kultúrfölényünket használjuk arra, hogy e földről majd kiszorítsuk az angol nyelvet!

- Igen? Hát akkor több atomtöltetű tengeralattjáró kell, vagy legalábbis egy fél tucat Nobel-díjas walesi bárd.

Szerelmeslevél

Barátom panaszkodott, hogy az első és egyetlen szerelmeslevél után nem kap többet Bécsben tanuló barátnőjétől.

És az az egy, amit kaptál?

Hát kijavítottam benne a helyesírási hibákat és egy nagyon gyengéd levél kíséretében visszaküldtem.

Könyvtár

Írországi igazgatóságom első évében, amikor a könyvtár még új volt, sokan jöttek megtekintésére. Vasárnap is zörögtek lakásom ajtaján. Aztán a zaklatást megelégedtem. Egy vasárnap délben három látogatóra rázártam a könyvtár bejárati ajtaját, majd elmentem ebédelni. Két órára értem vissza. „Hol volt, az Isten szerelmére?” – kérdeztek a látogatók.

„Elvesztettem a kulcsot, azt kerestem. Most végre megleltem, itt vagyok.”

Soha többé nem zaklatott senki munkaidőn kívül.

Magyar négerek

Mikor Guyanába kerültem, a könyvkötő mester, aranyszívű, talpig fekete ember megkérdezte tőlem, hogy bánnak Magyarországon a négerekkel?

- Remekül bánnak – mondtam. – A négerek nagyon népszerűek hazámban.

A szerecsen könyvkötő fellelkesedett:

- És hány néger van Magyarországon?

Megvakartam a fejem.

- Ezt pontosan nem tudom. De hát vegye például az én családomat. A Kabdebók egykor afrikai négerek voltak. Az évszázadok során, a magyar klímán kifehéredtek.

Amikor ezt mondtam, még nem volt annyi afrikai nyár idehaza, mint most. Mindenesetre nyert ügyem volt Guyanában.

Észak-ír néger

Néger egyetemista csoszog Belfast főutcáján. Egy helybeli aktivista megállítja: „Mi vagy, protestáns vagy katolikus?”

A szerecsen megcsóválja a fejét: „Hét nem elég az, hogy néger vagyok?”

Ichtus

Megboldogult Simó Sanyi filmrendező barátom Tahiban, a Duna partján kapacitált: hagyjam abba a horgászást, menjünk vacsorázni, hisz úgysem fogok semmit.

- Fogadjunk – mondtam -, hogy tíz percen belül halat fogok.

Ötezer forintban fogadtunk. A kilencedik percben kirántottam egy leviathánt, alig volt nagyobb a horognál.

- A világ legkisebb hala – mondta Sanyi, de ő fizette a vacsorát.

Az orvos

Barátom, Léderer György matematikus, háziorvosa tanácsát kérte a túlhízás megakadályozására. Ekkor volt ugyanis 156 kiló.

- Harmadannyit enni, mint amennyit maga elfogyaszt – közölte az orvos szigorúan. Majd hozzátette: -

Ha nem fogadja meg a tanácsomat, egy éven belül meghalhat.

Nem tartotta be. Meg is halt. Mármint az orvos.

**Burmában az arra érdemes verset a tigris bajszára írják a körömírók: én, íme, rövid novelláimmal teszem ugyanezt.*

(Szerkesztőségünk nevében szeretettel köszöntjük az író, lapunk munkatársát, aki ebben az évben töltötte be hetvenedik életévét!)